

۵
۱۳۶۹

انسان - باغیان جان خویش
گلخانه، زرد غم می کارد
با شقایق و شادری

آه عمر، در پی آب باران
ز برای آب - زنده آ
و زندگی آ - است
که در پی شقایق و شادری

۱۹۹۷
۹۲۱
۱۳۶۹